

CRÍTICA CINEMA

Marcel·lí Borrell

Cursa de xocs i pors

1 De què va? Los Angeles, avui. 36 hores de la vida d'uns policies, d'uns pispes de cotxes, d'uns polítics, de dones i homes...

2 Com va? Calidoscòpic, coral, trèmul, agressiu, tèrbol... humà? Un seguit de qualificatius inestables com pertoca a un film amb voluntat de realisme social. Urbà. Un film, el primer, del fins ara guionista Paul Haggis (*Million dollar baby*) rodat el 2004 i que ens arriba gràcies als òscars 2005 de la pel·lícula de Clint Eastwood.

Crash (trencament, topada) dona forma audiovisual a una idea relativament nova en ciència: que l'estat més probable per a qualsevol sistema és el desordre. És a dir, allò del temps irreversible,

l'atzar objectiu i la complexitat no lineal posats en escena de manera dramàtica. Amb un sòlid prestigi i experiència televisiva que l'ajuden a fer més segur i confortable el risc d'aquests successos en cadena, Paul Haggis (Montreal, 1954) redefineix el *thriller*, dotant-lo del nervi episòdic, obert, com quan retrofullegem un àlbum de fotos o zappinguem a 48 imatges per segon. Microescenes sobre la vida, la mort, la por, la fidelitat, la violència

psicofísica, l'amistat.. I l'actuació singular, implicada, d'una colla d'stars en rols inusuals (Sandra Bullock, Brendan Fraser).

3 I va: sobre rodes per a *thriller* addictes impecables i cinèfils tot terreny.

Crash

Director: Paul Haggis. Intèrprets: Don Cheadle, Matt Dillon, Sandra Bullock, Jennifer Esposito, Brendan Fraser, Thandie Newton. EUA, 2004.
100 minuts. Lauren.